

Article Info/Makale Bilgisi

Received/Geliş: 09.03.2020 Accepted/Kabul: 10.05.2020 Published/Yayınlanma: 18.05.2020

Okul Mutluluğunu Yordayan Bir Faktör: Öğretmenlerin Politik Becerileri¹

Mustafa ÖZGENEL²
Büşra Nur BOZKURT³

Öz

Bu araştırmanın amacı, öğretmenlerin politik becerilerinin okul mutluluğunu yordayıp yordamadığının belirlenmesidir. Bu bağlamda araştırmada ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini İstanbul ili Ümraniye ve Üsküdar ilçesi devlet okullarında görev yapmakta olan öğretmenler oluşturmaktadır. Araştırmanın örnekleme tabakalı örneklem metoduyla seçilmiştir ve her okul kademesinden toplam 440 öğretmen üzerinde bir anket uygulanmıştır. Verilerin toplanmasında “Politik Beceri Ölçeği” ve “Okul Mutluluğu Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizi için ilk önce normallik testi yapılarak verilerin normal dağılım gösterdiğine karar verilmiş, daha sonra parametrik testlerin uygulanmasına geçilmiştir. Öğretmenlerin politik becerileri ve algıladıkları okul mutluluğunun cinsiyet ve eğitim düzeyi değişkenlerine göre analizi için t-testi, kıdem ve okul kademesi değişkenlerine göre analizi için ise tek yönlü varyans (ANOVA) analizi uygulanmıştır. İki değişken arasındaki korelasyonun belirlenmesi için Pearson Korelasyon; politik becerilerin okul mutluluğunu yordayıp yordamadığına yönelik olarak ise basit regresyon analizi kullanılmıştır. Analiz sonucunda öğretmenlerin politik becerilerinin ve okul mutluluk düzeylerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bulgulara göre politik beceriler değişkeninde cinsiyete göre anlamlı farklılık bulunurken diğer değişkenlere göre anlamlı farklılık bulunamamıştır. Okul mutluluğu değişkeninde ise okul kademesi ve eğitim düzeyi değişkenlerinde anlamlı farklılık gözlenirken cinsiyet ve kıdem değişkenlerinde anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Aynı zamanda öğretmenlerin politik becerileri ile okul mutluluğu arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bulgulara göre öğretmenlerin politik becerileri, okul mutluluğunu anlamlı bir şekilde yordamaktadır ($r^2=10$; $p<.05$).

Anahtar Kelimeler: Politik beceri, Politik davranış, Örgütsel mutluluk, Okul mutluluğu.

The Political Skills of Teachers as a Factor Predicting School Happiness

Abstract

The purpose of this research is to determine whether the political skills of teachers predict school happiness. In this context, the relational survey model was used in the research. The population of the research consists of teachers working at public schools in Ümraniye and Üsküdar in Istanbul province and its districts. The sample of

¹ Bu çalışma, Büşra Nur Bozkurt'un Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Özgenel danışmanlığında yürütülen yüksek lisans tezinden üretilmiştir. Çalışmanın bir bölümü, 2. Uluslararası Eğitimde Yeni Arayışlar Kongresi'nde (2019) sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

² Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, mustafa.ozgenel@izu.edu.tr

³ Tenzile Erdoğan Kız Anadolu İmam-Hatip Lisesi, İstanbul, nurbozkurt07@gmail.com

the research was selected through the stratified sampling method and a questionnaire was applied to 440 teachers from every school level. In the collection of the data, "Political Skill Scale" adapted into Turkish by Özdemir and Gören (2015) and "School Happiness Scale" developed by Sezer and Can (2019) were used. Firstly, the normality test was performed, it was decided that the data showed normal distribution and then the parametric tests were applied for the analysis of the data. T-test was performed for the analysis of the teachers' political skills and perceived school happiness according to variables of gender and educational level, and one-way variance (ANOVA) analysis was performed for the analysis according to the variables of seniority and school level. Pearson Correlation was used to determine the correlation between the two variables; Simple Regression analysis was used to identify whether the political skills predicted the sub-dimensions of school happiness. As a result of the analysis, a significant difference was found in the variable of the political skills according to gender, but no significant difference was found according to the other variables. While a significant difference was observed in the variable of school happiness according to the school level and educational level variables, no significant difference was determined in the variables of gender and seniority. In addition, it was concluded that there was a significant relationship between teachers' political skills and school happiness. According to the findings, it was detected that teachers' political skills predicted school happiness ($r^2=10$; $p<.05$).

Keywords: Political skill, Political behavior, Organizational happiness, School happiness.

1. GİRİŞ

Mutluluk, bireylerin pozitif bir yaşam sürmesinde rol oynayan en önemli unsurlardan biridir. Mutluluk kavramı, insanlık tarihinin başlangıcından itibaren her insanın hissettiği bir duygu olarak ele alınmıştır. Bu kavram, kişiden kişiye değiştiği için ortak bir tanımla sınırlandırılması mümkün gözükmemektedir. Bu bağlamda mutluluk kavramının tanımlanmasının yanı sıra mutlulukla ilgili hem duygusal hem de bilişsel yönlerinin olduğu sonucuna ulaşan çalışmalara rastlanmaktadır (Arslan, 2018). Mutluluk kavramı, bilişsel olarak ele alındığında hayatın anlamı ve olumlu duyguların kişideki yoğunluk durumu olarak tanımlanabilir (Seligman vd., 2009). Başka bir ifadeyle mutluluk, bilişsel olarak yaşamdan elde edilen doyum olarak ifade edilebilir (Warr, 2007: 14). Ayrıca bireydeki olumlu veya olumsuz duygu seviyesinin yoğunluğu mutluluğun duygusal bir yönünün olduğunu ortaya koymaktadır (Waterman, 1993). Bir duygu göstergesi olarak ifade edilen mutluluğun dışa vurum şeklini ele alan araştırmalara göre mutluluğun bazı belirtilerinin olduğu belirlenmiştir. Örneğin; bebeklerin keyifli olduklarında çıkardıkları 'agu' sesi (Gürzap, 2003: 42), gülümseme (Akpınar, 2004: 4), göz çevresinin kırışması olarak bilinen Duchenne gülüşü (Schmidt vd., 2001: 24) ve kahkaha (Izard, 1991: 135) olarak ifade edilmektedir.

Bireylerin ayrı ayrı sahip oldukları mutluluk düzeyleri, bir örgüt haline geldiklerinde bir bütün olarak buldukları örgüte taşınmış ve böylece yeni bir kavram olarak örgüt mutluluğunu ortaya çıkarmıştır. Bu bağlamda örgütsel mutluluğu ele alan araştırmaların sayısı dikkate değerdir (Öztaş, 2018; Bulut, 2015; Kızılay, 2017; Karahan, 2018). Buna göre örgütsel mutluluk, kişilerin amaçlarıyla örgüt amaçlarının gerçekleştirilmesinde harcanan ortak çaba düzeyi olarak ifade edilebilir (Bulut, 2015). İş hayatının kaçınılmaz motivasyon basamağı olan mutluluk, bir örgüt olan ve toplumun eğitim yuvası

olarak bilinen okulların da vazgeçilmez bir kavramı olarak nitelendirilebilir. Dolayısıyla okullardaki mutluluk kavramı, örgütsel mutluluk kavramıyla ilişkilendirilmekle beraber, örgüt olarak farklı bir örgüt olduğu için yeni bir kavramla ifade edilmektedir.

Eğitim örgütlerinde ele alınan mutluluk kavramı okul mutluluğu olarak kullanılmaktadır. Bu durumda okul mutluluğunun, öğrenci, öğretmen ve yöneticilerin aynı çatı altında birbirleriyle sürekli ilişki halinde oldukları yapının etkililiğini etkileyebileceği düşünülebilir. Bir örgüt olarak okulların mutlu öğrenciler yetiştirmesi, öğretmenlerin işlerini yaparken mutlu olup olmadığına bağlı olabilir. Bu bağlamda okul mutluluğu, fiziksel, bireysel, sosyal-duygusal ve öğretim faktörleriyle alakalı olduğu için örgütsel mutluluktan ayrılmaktadır (Talebzadeh ve Samkan, 2011). Genel itibarıyla okul mutluluğunu; okulun amaçlarıyla öğretmen, öğrenci ve diğer çalışanlar arasındaki uyumun bir neticesi olarak gerçekleştirilen duygusal refah olarak tanımlamak mümkün olabilir (Engels, Aelterman, Petegem ve Schepens, 2004).

Bazı araştırmacılar okul mutluluğunu örgütsel mutluluğun bir alt ürünü olarak görmüşlerdir (Sezer ve Can, 2019; Tingaz, 2013; Uusitalo-Malmivaara, 2012). Alan yazında okul refahı, okulda mutluluk gibi kavramlarla ifade edilmesinin yanı sıra okul mutluluğu kavramının ülkemizde Sezer ve Can (2019) tarafından geliştirilen bir ölçekle ele alındığını, bunun dışındaki çalışmaların genel itibarıyla okul refahı, öznel iyi oluş, örgütsel mutluluk gibi kavramlar üzerinde durduğuna rastlanmaktadır. Örneğin; Arslan (2018), öğretmenlerin farklılıkların yönetimi yaklaşımlarına ilişkin algıları ile örgütsel mutluluk algıları arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yaptığı araştırmada farklılıkların yönetimi yaklaşımlarından tümeleştirme ve öğrenme, renk körlüğü ve eşitlik yaklaşımlarının örgütsel mutluluğu anlamlı biçimde yordadığı sonucunu tespit etmiştir. Uusitalo-Malmivaara (2012) ise yaptığı çalışmada 12 yaşındaki öğrencilerin okulla ilişkili olan mutluluk kavramını ele almış ve sosyal ilişkilerinin düzeyine göre mutluluk seviyelerinin arttığı sonucuna ulaşmıştır.

Mutlu bir okul ortamının, öğrenci açısından başarının artması, yaşam doyumu, kendini gerçekleştirme ve sağlıklı iletişim kurabilme gibi becerileri geliştirirken, öğretmen açısından ele alındığında öz yeterlilik, meslektaş desteği ve veli ile olumlu ilişkiler kurma gibi becerileri geliştireceği düşünülebilir (Bird ve Markel, 2012). Bu becerilere sahip bireyleri yetiştirmeyi hedefleyen okullarda okul mutluluğuna etki eden en önemli faktörün okullarda benimsenen yönetim politikası olduğu düşünülmektedir. Bir örgüt olan okullar, örgütsel politikanın bir yönetim biçimi olarak gözlemlendiği örgütler olabilir. Buradan hareketle örgütsel politikayı, insanları etkileme gücünün fiili olarak uygulanması olarak tanımlamak mümkün olabilir (Atay, 2010). Pfeffer'e (1981) göre örgütsel politika, anlaşmazlık çıkan durumlarda istenen sonuca ulaşmayı hedefleyerek gücü elde etmek için gösterilen eylemler olarak tanımlanmıştır. Bu tanımdan yola çıkarak okullarda gerçekleştirilen örgütsel politikanın başlıca aktörlerinin okul yöneticileri ve öğretmenler olduğu düşünülebilir.

Öğretmenlerin benimsediği örgütsel politikanın etkili olabilmesi için bir takım politik becerilere sahip olması gerekmektedir. Çünkü birey, örgütlerde istediği başarıyı elde etmek için politik becerilere sahip olmalıdır (Hung vd., 2012; Kolodinsky vd., 2004; Perrew ve Nelson, 2004). Söz konusu olan politik beceri; sosyal farkındalığın gelişmesiyle beraber bireyler arasında gerçekleşen etkili iletişim biçimi olarak tanımlanabilir (Ferris vd., 2000: 25). Bu bağlamda öğretmenlerin eğitim örgütlerinde istenen hazırbulunuşluk seviyesini sağlamak için etkili bir iletişim kurması ve buna bağlı olarak da politik becerilere sahip olması gerektiği düşünülmektedir. Yapılan araştırmalarda politik beceri kavramına benzer olarak politik yeti, politik davranış ve politik niyet gibi kavramların alanyazında kullanıldığı görülmektedir. Kurt (2018) öğretmenlerin politik yetileri ile akademik iyimserlik düzeyleri arasındaki ilişkiyi konu edinen çalışmasında öğretmenlerin politik yeti düzeylerinin yüksek olduğu bulgusuna ulaşmıştır. Yıldıztaşı (2017) tarafından yapılan araştırmaya göre politik beceriler kavramı örgütsel tükenmişlik kavramıyla birlikte ele alınmış ve politik beceri ile tükenmişlik arasında negatif yönlü, düşük düzeyde ve anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Özgenel ve Nair (2020), araştırmasında okul müdürlerinin liderlik stilleri ile politik becerileri arasındaki ilişkiyi konu edinmiş ve öğretmenler üzerinde bir araştırma yapmıştır. Araştırma sonucuna göre okul müdürlerinin liderlik stilleri ile politik becerileri arasında anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. Analizler sonucunda öğretmen algılarına göre okul müdürlerinin liderlik stilleri “dönüşümcü lider” olarak bulunmuş ve politik beceri düzeyi “yüksek” olarak tespit edilmiştir.

İlgili literatürde politik beceri kavramıyla ilgili olarak; liderlik yönelimine politik becerilerin (Özdemir, 2018), politik yeteneklerin kariyer başarısına (Cingöz, 2013), örgüt ikliminin politik davranışa (Aktaş, 2017), politik becerinin takım performansına (Ahearn, 2004) etkisini ve öğretmenlerin politik becerilerini (Özdemir ve Gören, 2016) inceleyen araştırmalar görülmektedir. Ayrıca örgütsel mutluluk ve okul mutluluğu kavramı ile okulda öznel iyi oluş, okul iklimi ve öz-yeterlik (Asıcı ve İkiz, 2018), mutluluk ile yaratıcılık (Bilgin, 2017), okul ortamında öznel iyi oluş (Bird ve Markle, 2012), psikolojik iyi oluş ile mutluluk (Bulut, 2018), öğretmenlerin mutluluk düzeyleri ile sınıf yönetimi becerileri (Düzgün, 2016) arasındaki ilişkileri belirlemeye yönelik çalışmalara da rastlanmaktadır. Ancak politik beceriler ile okul mutluluğu arasında ilişki olup olmadığı ve özellikle öğretmenlerin sahip oldukları politik becerilerin okullarındaki mutluluk düzeyini etkileyip etkilemediğine dair yapılan bir araştırmanın olmaması bu çalışmanın yapılmasını bir ihtiyaç haline getirmiştir. Buradan hareketle araştırmanın temel amacı *öğretmenlerin politik becerilerinin okul mutluluğunu yordayıp yordamadığını* tespit etmektir. Bu temel amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

- ✓ Öğretmenlerin politik becerileri ve algıladıkları okul mutlulukları ne düzeydedir?

- ✓ Öğretmenlerin politik becerileri ve algıladıkları okul mutluluk düzeyleri cinsiyetlerine, eğitim durumlarına, görev yaptıkları okul kademelerine ve kıdemlerine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?
- ✓ Öğretmenlerin politik becerileri ile okul mutluluğu arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?
- ✓ Öğretmenlerin politik becerileri, okul mutluluğunu yordamakta mıdır?

2. YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Bu araştırmada, öğretmenlerin politik becerilerinin, okul mutluluğunu yordayıp yordamadığının ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Dolayısıyla araştırma modeli olarak nicel araştırma yöntemlerinden genel tarama modelinin bir alt türü olan ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. İlişkisel tarama modeli; iki ve daha çok sayıdaki değişken arasında birlikte değişime yönelim veya örüntüsünü belirlemek için kullanılan bir istatistiksel modeldir (Creswell, 2017).

Evren ve Örneklem

Bu çalışmanın evrenini, İstanbul İli Ümraniye ve Üsküdar İlçesi; örneklemini ise bu ilçelerdeki devlet okullarında görev yapmakta olan kadrolu öğretmenler oluşturmaktadır. Araştırma kapsamında belirlenen Ümraniye ve Üsküdar ilçelerindeki okullar tabakalara ayrılmış ve her okul kademesinden beşer tane okul basit tesadüfi örneklem ile seçilmiştir. Tabakalı örnekleme yöntemi, evrendeki alt grupların belirlenmesi suretiyle bu grupların evren büyüklüğü içindeki oranlarının örnekleme içinde temsil edilmesini hedefleyen örnekleme yöntemi olarak tanımlanabilir (Büyüköztürk, 2012).

Araştırma kapsamında İstanbul ili Ümraniye ve Üsküdar ilçelerinde kamu okullarında görev yapan öğretmenler için her okul kademesinden beş tane seçilmiş ve ölçeklerin uygulaması yapılmıştır. Bu kapsamda araştırmaya katılan öğretmenler ilkökul, ortaokul ve liselerde görev yapan toplamda 440 öğretmeninden oluşmaktadır. İlçelerdeki farklı kademelerdeki kamu okullarında görev yapan öğretmenlere ulaşabilmek amacıyla tüm okullara İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından DYS üzerinden araştırmayla ilgili resmi yazılar gönderilmiş olup, ayrıca araştırmacı tarafından da bizzat öğretmenlere ulaştırılmıştır. Araştırmaya katılan 440 öğretmenin %55'ini kadın %45'ini erkek öğretmenler oluşturmaktadır. Öğretmenlerin % 45,9'u 6 yıldan az, %23,1'i 7-12 yıl, % 16,1'i 13-18 yıl, %9,31'i 19-24 yıl ve %4,77'si ise 25 yıldan daha uzun süredir görev yapmaktadır. Araştırmaya katılan öğretmenlerin %74'ü lisans düzeyinde iken, %25,2'si lisansüstü düzeyde eğitim almışlardır.

Öğretmenlerin % 14'ünün ilkokulda, % 35,4'ünün ortaokullarda ve % 50,4'ünün de lisede görev yaptıkları tespit edilmiştir.

Veri Toplama Araçları

Araştırma verilerinin toplanmasında Kişisel Bilgiler Formu, Okul Mutluluğu Ölçeği ve Politik Beceriler Ölçeği (PBÖ) olmak üzere toplam üç bölümden oluşan bir ölçek kullanılmıştır. Ölçeklerin izinleri önceden alınmış ve uygulanmıştır. Ölçekler uygulanırken verilerin gizli tutulacağı belirtilmiş ve tamamen gönüllülük esasına dayanarak öğretmenlerin katılımı sağlanmıştır.

Okul Mutluluğu Ölçeği (OMÖ): Sezer ve Can (2019) tarafından geliştirilmiştir. Okul Mutluluk Ölçeği 26 maddeden ve beş alt faktörden oluşmaktadır. Bunlar; Fiziksel Donanım (1-2-3-4), Öğrenme Ortamı (5-6-7-8-9-10-11), İşbirliği (12-13-14-15-16-17-18-19), Faaliyetler (20-21-22) ve Okul Yönetimi (23-24-25-26) olarak belirlenmiştir. Ölçek beşli likert türünde geliştirilmiş olup puanlama kriterleri “Asla (1) ile Daima (5)” şeklinde yapılandırılmıştır. Ölçeğin bu araştırma güvenilirlik katsayısı .946 olarak hesaplanmıştır.

Politik beceriler ölçeği (PBÖ): Ferris ve arkadaşları (2005) tarafından geliştirilen ölçek, Özdemir ve Gören (2015) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. Ölçek 7'li likert tipinde olup dört alt boyuta sahiptir. Bu alt boyutlardan *İlişki Kurma Becerisi* (1-2-3-4-5-6), *Sosyal Zeka* (10-11-12-13-14) ve *Kişilerarası Etki* (15-16-17-18) olarak belirlenmiştir. Ölçekten yüksek puan alan katılımcılar için ‘politik becerisi fazla’, düşük puan alanlar için ise ‘politik becerisi az’ şeklinde yorum yapılması beklenen ölçeğin likert şeklindeki puanlanma kriteri “Hiç Katılmıyorum (1) ile Tamamen katılıyorum (7) şeklinde yapılandırılmıştır. Ölçeğin bu araştırma güvenilirlik katsayısı .928 olarak hesaplanmıştır.

Verilerin Analizi

Çalışma kapsamında toplanan veriler bilgisayar ortamında Excel tabloları şekline dönüştürülmüş ve SPSS 22.0 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. SPSS 22.0 paket programı yardımıyla ilk önce verilerin normal dağılımını denetlemek amacıyla Basıklık (Skewness) ve Çarpıklık (Kurtosis) testleri uygulanmıştır.

Tablo 1: Basıklık (Skewness) ve Çarpıklık (Kurtosis) Analizi

Puanlar	N	$\bar{X}$	ss	Skewness	Kurtosis
Okul mutluluğu (OM)	404	3.53	.657	-.282	-.1364.76
Politik beceriler (PB)	404	4.76	1.024	.023	-.692

Tablo 1’de görüldüğü üzere Okul Mutluluğu Ölçeği ve Politik Beceriler Ölçeği’ne ait verilerin dağılımının normal olup olmadığına yönelik Basıklık (Skewness) ve Çarpıklık (Kurtosis) değerlerin incelenmiştir. Literatürde verilerin normal dağılım göstermesi için Skewness ve Kurtosis değerlerinin 1 ile +1 değerleri arasında olması gerektiği önerilmektedir (Tabachnick ve Fidell, 2013). Bu varsayıma göre ölçeklerimize ait verilerin dağılımının normal olduğu görülmektedir.

Dağılımların normal olduğunun tespit edilmesi üzerine parametrik testlerin uygulanmasına geçilmiştir. Bu bağlamda öğretmenlerin politik becerileri ve okul mutluluğu düzeylerinde cinsiyete ve eğitim durumuna göre farklılık olup olmadığını tespit etmek amacıyla t-testi; görev yaptıkları okul türleri ve mesleki kıdemlerine göre farklılık olup olmadığını tespit etmek amacıyla ise Tek Yönlü Varyans (ANOVA) analizi yapılmıştır. Öğretmenlerin politik becerileri ile okul mutluluğu arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla Pearson Korelasyon testi kullanılmıştır. Son olarak, öğretmenlerin politik becerilerinin okul mutluluğunu yordayıp yordamadığını belirlemek için ise Basit Regresyon analizi kullanılmıştır.

3. BULGULAR

Araştırmanın bu kısmında öğretmenlerin politik beceri ve okul mutluluğu algılarının düzeyini belirlemek amacıyla ölçeklerden elde edilen puanların aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri Tablo 2’de yer almaktadır.

Tablo 2. Öğretmenlerin Politik Beceriler ve Okul Mutluluğu Algı Düzeylerinin Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma Değerleri

Değişkenler	N	$\bar{X}$	Ss	Değerlendirme
Okul Mutluluğu Toplam	440	3.53	.657	Yüksek
Politik Beceriler	440	4.76	1.024	Yüksek

Tablo 2’de incelendiğinde öğretmenlerin politik becerilerinin ve okul mutluluğu algılarının “yüksek düzeyde” olduğu görülmektedir.

Kadın ve erkek öğretmenlerin politik becerileri ve okul mutluluğu algıları arasında fark olup olmadığını tespit etmek amacıyla uygulanan bağımsız gruplar *t* testi sonuçları Tablo 3’te yer almaktadır.

Tablo 3. Öğretmenlerin Politik Becerileri ve Algıladıkları Okul Mutluluk Düzeyinin Cinsiyete Göre Karşılaştırılması

Değişkenler	Gruplar	N	$\bar{X}$	Ss	t	sd	p
Okul Mutluluğu	Kadın	242	3.55	.654	.778	438	.437
	Erkek	198	3.50	.662			

Politik	Kadın	242	4.57	.966			
Beceriler	Erkek	198	5.00	1.048	-4.386	438	.000

Tablo 3'te yer alan bulgulara göre kadın ve erkek öğretmenlerin algıladıkları okul mutluluk düzeylerinde anlamlı bir farklılık olmadığı ($t_{[438]}=.778$; $p>.05$), ancak politik becerilerinde anlamlı farklılık olduğu görülmektedir ($t_{[438]}=-4,386$; $p<.05$). Buna göre kadın öğretmenlerin politik becerilerinin ($\bar{x}=4.57$), erkek öğretmenlerin politik becerilerinden ($\bar{x}=5.00$), daha az olduğu tespit edilmiştir.

Öğretmenlerin *eğitim durumlarına* göre politik becerileri ve okul mutluluğu algıları arasında fark olup olmadığını tespit etmek amacıyla uygulanan bağımsız gruplarda *t* testi sonuçları Tablo 4'te yer almaktadır.

Tablo 4. Öğretmenlerin Politik Becerileri ve Algıladıkları Okul Mutluluk Düzeylerinin Eğitim Durumlarına Göre Karşılaştırılması

Değişkenler	Gruplar	N	$\bar{X}$	Ss	t	sd	p
Okul Mutluluğu	Lisans	326	3.57	.663			
	Lisansüstü	111	3.42	.626	2.128	435	.034
Politik Beceriler	Lisans	326	4.75	1.032			
	Lisansüstü	111	4.81	1.000	-.543	435	.587

Tablo 4'te yer alan bulgulara göre öğretmenlerin eğitim durumlarına göre algıladıkları okul mutluluk düzeylerinde anlamlı farklılık olduğu tespit edilirken ($t_{[435]}=2.128$; $p<.05$) ; politik becerilerinde anlamlı farklılık bulunmamıştır ($t_{[435]}=-.543$; $p>.05$). Buna göre eğitim durumu lisans mezunu olan öğretmenlerin algıladıkları okul mutluluk düzeyleri ($\bar{x}=3.57$), lisansüstü mezun olan öğretmenlere ($\bar{x}=3.42$) göre daha yüksek çıkmıştır.

Öğretmenlerin politik becerileri ve algıladıkları okul mutluluk düzeylerinin öğretmenlerin görev yaptıkları *okul kademelerine* göre fark olup olmadığını tespit etmek amacıyla uygulanan tek yönlü varyans (ANOVA) analizi sonuçları Tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5. Öğretmenlerin Politik Becerileri ile Algıladıkları Okul Mutluluk Düzeylerinin Görev Yaptıkları Okul Kademelerine Göre Karşılaştırılması

Okul Kademesi	N	$\bar{X}$	Ss	Varyansın Kaynağı	KT	sd	KO	F	p	Anlamlılık
Okul Mut.	A-İlkokul	62	3.75	.594	G. Arası	3.495	2	1.747		
	B-Ortaokul	156	3.51	.694	G. İçi	186.208	437	.426	4.101	.017
	C-Lise	222	3.48	.638	Toplam	189.703	439			A>B, C

	Toplam	440	3.53	.657						
Pol. Bec.	A-İlkokul	62	4.75	.961	G. Arası	1.365	2	.682		
	B-Ortaokul	156	4.84	1.04	G. İçi	459.461	437	1.051	.650	.523
	C-Lise	222	4.72	1.02	Toplam	460.827	439			---
	Toplam	440	4.76	1.02						

Tablo 5’te verilen bulgulara göre öğretmenlerin algıladıkları okul mutluluk düzeyinde okul kademelerine göre anlamlı farklılık olduğu ($p < .05$), politik becerilerinde ise anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir ($p > .05$). Öğretmenlerin algıladıkları okul mutluluk düzeyinin hangi okul kademeleri arasında farklılık gösterdiğini belirlemek amacıyla yapılan LSD testi sonuçlarına göre; ilkokul öğretmenlerinin algıladıkları okul mutluluk düzeyinin ($\bar{x}=3.75$), ortaokul ($\bar{x}=3.51$) ve lise öğretmenlerine ($\bar{x}=3.48$) göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ortaokul öğretmenlerinin algıladıkları okul mutluluk düzeyinin ($\bar{x}=3.51$) ise lise öğretmenlerine ($\bar{x}=3.48$) göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Öğretmenlerin politik becerileri ve algıladıkları okul mutluluk düzeylerinin kıdemlerine göre analiz sonuçları Tablo 6’da verilmiştir.

Tablo 6. Öğretmenlerin Okul Mutluluk Algıladıkları Kıdemlerine Göre Karşılaştırılması

	Kıdem	N	$\bar{X}$	Ss	Varyansın Kaynağı	KT	sd	KO	F	p	Anlamlılık
Okul Mutluluğu	A-6 yıl ve altı	202	3.48	.710	G. Arası	3.349	4	.837			
	B-7-12 yıl	105	3.48	.584	G. İçi	186.355	435	.428			
	C-13-18 yıl	71	3.58	.620	Toplam	189.703	439		1.954	.101	---
	D-19-24 yıl	41	3.77	.579							
	E-25 ve üzeri	21	3.56	.669							
	Top.	440	3.53	.657							
Politik Beceriler	A-6 yıl ve altı	202	4.84	1.031	G. Arası	5.739	4	1.434			
	B-7-12 yıl	105	4.81	1.027	G. İçi	455.088	435	1.046			
	C-13-18 yıl	71	4.67	1.072	Toplam	460.827	439		1.371	.243	---
	D-19-24 yıl	41	4.65	.903							
	E-25 ve üzeri	21	4.37	.958							
	Top.	440	4.76	1.024							

Tablo 6’da verilen bilgilere göre öğretmenlerin politik becerilerinde ve algıladıkları okul mutluluğunda anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p > .05$).

Öğretmenlerin politik becerileri ile algıladıkları okul mutluluk düzeyi arasındaki ilişkiyi ortaya koymaya yönelik yapılan Pearson Korelasyon analizine ait sonuçlar Tablo 7’de gösterilmiştir.

Tablo 7. Öğretmenlerin Politik Becerileri ile Algıladıkları Okul Mutluluk Düzeyi Arasındaki Korelasyon Analizi Sonuçları

Değişkenler		Politik Beceri Toplam
	r	.315**
Okul Mutluluğu Toplam	p	.000
	n	441

Tablo 7’de verilen bulgulara göre öğretmenlerin politik beceriler ile okul mutluluğu arasında pozitif yönde ve orta düzeyde anlamlı ilişki bulunmaktadır ($r=.315$; $p<.05$).

Öğretmenlerin politik becerilerinin, okul mutluluğunu yordayıp yordamadığına ilişkin sonuçlar Tablo 8’de gösterilmektedir.

Tablo 8. Öğretmenlerin Politik Becerilerinin Okul Mutluluğunu Yordayıp Yordamadığına İlişkin Basit Regresyon Analizi Sonuçları

B.sız Değ.	B.lı Değ.	B	Std. Hata	(β)	t	p	R	R ²	F	p
Politik	Okul	2.569	.142	.315	18.099	.000	.315	.099	48.285	.000
Beceriler	Mutluluğu	.202	.029		6.949	.000				

Tablo 8’de verilen bulgular incelendiğinde öğretmenlerin politik becerilerinin, okul mutluluğunu anlamlı bir şekilde yordadığı görülmektedir ($p<.05$). Öğretmenlerin politik becerileri, okul mutluluğunun %10’unu yordamaktadır ($r=.315$; $r^2=.099$). Başka bir anlatımla okul mutluluğundaki toplam varyansın yaklaşık %10’unu öğretmenlerin politik becerileri açıklamaktadır. Diğer bir ifadeyle öğretmenlerin sahip olduğu politik beceriler, okul mutluluğunu olumlu yönde etkilemektedir.

4. TARTIŞMA SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu araştırmada öğretmenlerin okul mutluluğu algılarının ve politik becerilerinin ne düzeyde olduğu belirlenmiş, okul mutluluğu algıları ve politik becerileri bazı demografik özelliklerine göre karşılaştırılmış, iki değişken arasındaki ilişkinin düzeyi ve politik becerilerin okul mutluluğunu yordama gücü tespit edilmiştir.

Araştırma bulgularına göre öğretmenlerin politik becerilerinin ve algıladıkları okul mutluluk düzeyinin ‘yüksek’ olarak belirlendiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu bulgular aynı zamanda öğretmenlerin politik becerilerinin (Bostancı, Tosun, Gidiş ve Karaca, 2016; Kurt, 2018; Özdemir ve Gören, 2016; Uğurlu ve Bostancı, 2017) ve algıladıkları okul mutluluk düzeyinin yüksek olduğuna ilişkin (Arslan, 2018; Bulut, 2015) yapılan araştırmalarla benzerlik göstermektedir. Yıldıztaşı (2015), öğretmenlerin

politik becerilerinin örgütsel tükenmişlik ile arasındaki ilişkiyi test etmek amacıyla yaptığı araştırmada öğretmenlerin politik beceri düzeyini orta seviyede olarak bulmuştur. Düzgün (2016) yaptığı araştırmada ortaokulda görev yapan öğretmenlerin mutluluk düzeylerini ele almış ve orta düzeyde bir mutluluk algılarının olduğunu tespit etmiştir. Yine Sezer ve Can (2019), öğretmenlerin okul mutluluk düzeylerini ölçmek için geliştirdiği ölçek çalışmasında, öğretmenlerin algıladıkları okul mutluluğu düzeyinin orta seviyede olduğu sonucuna ulaşmıştır. Yazıcı (2015) ise Beden Eğitimi Öğretmeni adayları üzerinde yaptığı araştırmada öğretmen adaylarının mutluluk düzeylerinin orta düzeyde olduğunu belirtmiştir. Buna göre eğitim görevini üstlenen öğretmenlerin okullarda etkili bir şekilde politik becerilerini kullandıkları ve okuldaki mutluluk ortamını yüksek algıladıkları düşünülebilir.

Öğretmenlerin politik becerilerinde *cinsiyete* göre anlamlı farklılığın olduğu belirlenmiştir. Buna göre erkek öğretmenlerin kadın öğretmenlere göre politik becerilerinin daha fazla olduğu tespit edilmiştir. Araştırmamız bazı çalışmalarla benzerlik gösterirken bazılarıyla çelişmektedir. Nair'in (2018) okul müdürlerinin politik becerilerini ölçmek üzere öğretmen algılarına başvurarak yaptığı araştırmaya göre erkek öğretmenlerin politik beceri algısı kadınlara göre daha fazla çıkmıştır. Çıtak (2011) tarafından yapılan araştırmaya göre ise kadın yöneticilerin erkek yöneticilere göre politik yetilerinde daha yetkin olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yıldıztaşı (2017) ise araştırmasında cinsiyete göre anlamlı farklılık bulamamıştır.

Bir başka bulguya göre öğretmenlerin *lisans veya lisansüstü* düzeydeki mezuniyet durumlarının politik becerilerini etkilemediği ortaya çıkmıştır. Bu durum, öğretmenlerin meslekleri dolayısıyla yeterli politik beceriye sahip oldukları böylece politik becerilerinin eğitim düzeyine göre farklılık göstermediği şeklinde yorumlanabilir. Araştırmamızla benzerlik gösteren diğer çalışmalara baktığımızda eğitim düzeyinin öğretmenlerin politik becerileri üzerinde etkisiz kaldığı görülmektedir (Kurt, 2018; Özdemir ve Gören, 2016).

Okul kademesi değişkeninde öğretmenlerin politik beceri puanlarında anlamlı farklılık bulunamamıştır. Buna göre ilkokul, ortaokul ve lisede görev yapan öğretmenlerin politik becerilerinin birbirlerinden farklı olmadığı sonucuna ulaşılabilir. Nair'in (2018) yaptığı araştırmada ortaokulda görev yapan öğretmenlerin algıladıkları politik becerilerin diğer okul kademelerine göre daha fazla olduğu ve Yıldıztaşı'na (2017) göre ortaokul öğretmenlerinin politik becerilerinin orta düzeyde olduğu tespit edilirken, Kurt'un (2018) araştırmasına göre politik yetinin okul kademesine göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu durum araştırmamızın alanyazında bazı araştırmalarla benzerlik gösterdiği şeklinde yorumlanabilir.

Öğretmenlerin politik becerilerinin *kıdemlerine* göre anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Nair (2018) öğretmenlerin politik beceri algılarında kıdemlerine göre anlamlı farklılık olduğunu belirtirken, 21 ve üzeri yıl görev süresi olan öğretmenlerin okul müdürlerinin politik

becerilerini daha yüksek algıladıkları sonucuna ulaşmıştır. Çıtak (2011) ise araştırmasında politik becerinin kişiler arası etki alt boyutunun öğretmenlerin mesleki kıdem yılına göre anlamlı farklılık gösterdiği ve kıdemleri arttıkça politik yetilerinde de artış olduğu sonucuna ulaşmıştır. Araştırmamızla benzerlik gösteren çalışmaların genel sonucu mesleki kıdem değişkeninin öğretmenlerin politik becerilerini etkilemediği yönünde olmaktadır (Kurt, 2018; Yıldıztaşı, 2017).

Öğretmenlerin algıladıkları *okul mutluluk düzeyinin* demografik değişkenlere göre farklılık gösterip göstermediğine bakacak olursak; *cinsiyet* değişkenine göre öğretmenlerin algıladıkları okul mutluluk düzeyinin toplam puanında anlamlı farklılığın olmadığı görülmektedir. Alanyazın incelendiğinde bu çalışmanın öğretmenlerin mutluluk algılarını konu edinen araştırmaların sonuçlarıyla benzerlik gösterdiği söylenebilir (Bulut, 2015; Argon ve Cicioğlu, 2017; Demir, 2017; Cihangir Çankaya, 2009; Kara, 2010; Duman, 2014). Yine mutluluğu konu alan üniversite öğrencileri (Saygın ve Arslan, 2009; Şahin vd., 2012) ve ergenler (Eryılmaz ve Aypay, 2011; Toprak, 2014) üzerinde yapılan araştırmaların sonuçları da cinsiyete göre mutluluk algısının değişmediği yönünde olmuştur. Mutluluğun cinsiyete göre farklılık gösterdiği sonucuna ulaşarak, kadınların erkeklere göre daha mutlu olduğu bulgusunu elde eden çalışmalara rastlamak mümkündür (Atay, 2012).

Eğitim durumunun öğretmenlerin algıladıkları okul mutluluğunu etkileyip etkilemediğine dair yapılan analiz sonuçlarına göre anlamlı farklılık olduğu bulgusuna ulaşılmıştır. Buna göre lisans mezunu öğretmenlerin lisansüstü eğitim durumuna sahip olanlara göre algıladıkları okul mutluluk düzeyleri daha yüksek çıkmıştır. Bu araştırma eğitim durumunun mutluluk algısında farklılaşmaya neden olacağı sonucuna ulaşan araştırmalarla benzerlik göstermektedir (Argon ve Cicioğlu, 2017). Bulut (2015) yaptığı araştırmada eğitim enstitüsü ve ön lisans mezunu öğretmenlerin lisans ve lisansüstü düzeyde eğitim durumuna sahip olanlara göre örgütsel mutluluk algılarının daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Kara (2010) çalışmasında çalışanların mutluluk düzeylerinin eğitim durumuna göre anlamlı farklılık göstermediğini tespit etmiştir. İnsanların eğitim düzeyi yükseldikçe farkındalık düzeyi artmaktadır. Bu yüzden çalıştıkları örgütteki durumları sorgulayıp var olan durumla yetinmedikleri söylenebilir. Bu sonuçlardan yola çıkarak öğretmenlerin eğitim düzeyleri arttıkça farkındalık düzeylerinin de arttığı söylenebilir. Farkındalığı artan öğretmenler okulun fiziksel imkanlarını, öğrenme ortamını, işbirliğini ve okul yönetimini daha fazla sorgulayabilir. Diğer bir ifadeyle lisans mezunu öğretmenlerin okullarındaki yönetimden ve öğrenme ortamından memnun oldukları için okul mutluluk düzeylerinde yüksek bir mutluluk seviyesine sahiptirler denilebilir.

Okul kademesi değişkenine göre öğretmenlerin algıladıkları okul mutluluk düzeyinde anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Bulgulara göre ilkökul öğretmenlerinin algıladıkları okul mutluluk düzeyi, ortaokul ve lise öğretmenlerine göre daha yüksek çıkmıştır. Alan yazında okul mutluluğunun okul

kademesine göre değişip değişmediğini ele alan çalışmaların sayısının az olması bu araştırmayla benzerlik gösteren araştırmalarla karşılaştırmayı güçleştirmektedir. Sezer ve Can (2019) tarafından yapılan araştırma sonucu ilkökul öğretmenlerinin diğer okul kademesinde görev yapanlara göre okul mutluluğu algısında daha yüksek olduğunu göstermiş ve araştırmamızın bulgularını destekler niteliktedir. Bulut (2015) araştırmasında okul türlerine göre öğretmenlerin örgütsel mutluluk anlayışlarını ele almış ve fen lisesinde görev yapan öğretmenlerin diğer lise türlerine göre daha mutlu oldukları sonucuna ulaşmıştır. Argon (2017) ise meslek liselerinde görev yapan öğretmenler üzerinde yaptığı çalışmada endüstri meslek lisesinde çalışan öğretmenlerin diğerlerine göre daha mutlu olduğunu tespit etmiştir.

Öğretmenlerin algıladıkları okul mutluluk düzeyinin *kıdemlerine* göre anlamlı farklılık bulunamamıştır. Bulut (2015) araştırmasında öğretmenlerin örgütsel mutluluk algılarının kıdemlerine göre anlamlı farklılık gösterdiği sonucuna ulaşırken, kıdem yılı arttıkça mutluluk düzeylerinde düşüş olduğu bulgusunu tespit ederken, Kara (2010) yaptığı araştırmasında kıdem yükseldikçe mutluluk seviyesinin de yükseldiği sonucuna ulaşmıştır. Düzgün (2016) tarafından yapılan araştırma ortaokul öğretmenlerinin algıladıkları mutluluk düzeyi üzerinde durmuş ve mesleki kıdemi 20 yıl ve üzeri olan öğretmenlerin daha mutlu olduğu sonucuna ulaşarak araştırmamızı kısmen destekler nitelikte olmuştur.

Genel itibariyle baktığımızda politik becerilerin ve mutluluğun demografik değişkenlerden fazla etkilenmediğini görüyoruz. Politik becerinin hâlihazırda öğretmenlik mesleğinde olması gereken bir durum olduğu ve dolayısıyla kıdem, eğitim düzeyi ve okul kademesi gibi değişkenlerde farklılığa neden olmayacağı tahmin edilebilir. Ancak cinsiyet değişkenine göre politik becerinin değişme durumuna bakacak olursak erkek öğretmenlerin kadın öğretmenlere göre politik beceri noktasında daha fazla yeteneğe sahip olduğunu söyleyebiliriz. Bu durum aynı zamanda örgütsel gücün genel itibariyle erkek tekelinde olmasından kaynaklanıyor olabilir (Ferris vd., 2010). Okul mutluluğunun demografik değişkenlere göre fazla değişim göstermemesinin nedeni ise mutluluğun doğuştan gelen bir duygu olduğu düşüncesinden kaynaklanıyor olabilir (Warr, 2013).

Araştırmada ulaşılan önemli diğer bir bulguya göre öğretmenlerin politik becerileri ile algıladıkları okul mutluluk düzeyi arasında pozitif yönde ve orta düzeyde anlamlı ilişki bulunmuştur. Alanyazında bu bulguya benzer bulguların olması sonuçların tartışılmasını güçleştirmektedir. Ancak Eryılmaz ve arkadaşlarının (2017) yaptıkları araştırmada, politik yeti ile iş tatmini arasında belirledikleri pozitif ilişki bu araştırmadan elde edilen bulguları destekleyici olabilir. Ferris ve arkadaşları (2005) yaptıkları çalışmalarında, içsel motivasyonu yüksek bireylerin politik yetilerinin de yüksek olduğu, buna bağlı olarak da politik yetileri ile iş tatmini düzeyleri arasında olumlu ilişkiler olduğunu belirtmiştir. Bu alanda yapılan diğer bir çalışma ise Koçmar'ın (2019) politik beceri ve kariyer tatmini arasındaki ilişkiyi tespit etmek amacıyla gerçekleştirdiği araştırmadır. Buna göre bireylerin politik becerileri ile okul

mutluluğu, iş tatmini, motivasyon ve kariyer tatmini arasında ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Buna göre bireylerin politik becerileri ile kariyer tatmininin arasında olumlu bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçlara baktığımızda öğretmenlerin politik becerilerinin fazla olması durumunda çalıştıkları ortamda mutlu bir sinerji yaratabileceği, aynı zamanda çalıştıkları ortama olumlu katkı sağlayacakları söylenebilir. Bu bağlamda politik becerisi fazla olan öğretmenlerin okulun fiziksel donanımı, okulda gerçekleştirilen faaliyetler, okulda sağlanan öğrenme ortamı, okul yöneticileriyle olumlu ilişkiler ve meslektaşlarıyla kurulan işbirliği açısından okuldaki mutluluk düzeyine pozitif destek olabileceği ve okul mutluluğuna katkı sağlayacağı düşünülebilir.

Araştırmada son olarak öğretmenlerin politik becerilerinin okul mutluluğu üzerinde bir etkiye sahip olduğu görülmüştür. Öğretmenlerin politik becerileri, okul mutluluğunu yordamaktadır. Bu araştırma bulgusuyla benzer doğrudan bir araştırmaya rastlanmamasına karşın, Koçmar (2019) yaptığı araştırmada politik becerinin kariyer tatminini düşük düzeyde etkilediğini tespit etmiştir. Yüksel (2019) ise araştırmasında iş görenlerin politik becerilerinin performans değerlendirmelerinde olumlu tutum gösterdiği sonucuna ulaşmıştır. Politik beceri yeteneğine sahip bireyler iyi ilişkiler kurduğundan okuldaki meslektaşlarıyla işbirliği yaparak okul mutluluğuna olumlu katkı sağladığı söylenebilir. Bu sonuca göre değişimin hızlı yaşandığı günümüzde bireylerin başarılarını, mutluluklarını, sağlıklarını ve genel refah duygularını arttırmak için politik becerilerini arttırmaları teşvik edilebilir (Perrewe, 2004). Dolayısıyla öğretmenlerin sahip oldukları politik beceriler sayesinde okuldaki öğrenme ortamını geliştirici faaliyetlerin yapılması, veli, öğrenci ve okul yönetimi ile sağlıklı ilişkilerin kurulması okul mutluluğunun sağlanmasında gerekli bir unsur olduğu söylenebilir. Diğer bir ifadeyle öğretmenlerin sahip olduğu politik beceriler okul mutluluğunda önemli bir faktördür.

Çalışmada öğretmenlerin sahip olduğu politik beceriler üzerinde durulmuştur. Ancak öğretmenlerin bu politik becerilerinin nasıl geliştirileceği, politik becerilerin artması için ne tür faaliyetlere ihtiyaç olacağı üzerinde bir görüş beyan edilmemiştir. Gelecekteki çalışmalar öğretmenlerin politik becerilerinin geliştirilmesi için neler yapılması gerektiğini konu edinebilir. Aynı zamanda araştırma için karma desen yöntemi ve farklı demografik özellikler kullanılabilir. Okul müdürlerinin benimsedikleri liderlik stillerinin okul mutluluğu üzerinde etkisinin olup olmadığına bakılabilir.

Bu araştırma öğretmenlerin politik beceriye sahip olduklarında okuldaki mutluluk algısında olumlu bir etkiye sebep olduklarını göstermiştir. Dolayısıyla okullardaki karar alma aşamasında öğretmenlere yetki verildiği takdirde okul mutluluğu nasıl etkileyeceği sorusu merak uyandırmaktadır. Bir sonraki araştırmalar için bu konunun incelenmesi önerilebilir. Eğitim örgütlerinin vazgeçilmez olan öğrenciler ve velilerin okul mutluluğuna etki edip etmediğini belirlemek amacıyla yapılacak bir araştırmanın alanyazındaki bir başka boşluğu dolduracağı kanaatindeyiz. Aynı zamanda öğretmenler, veliler ve

öğrenciler için okul mutluluğunu artırıcı eğitimlerin verilmesi ve bu konuda çalışmaların yapılması tavsiye edilmektedir.

5. KAYNAKLAR

- Ahearn, K. K., Ferris, G. R., Hochwater, W. A., Douglas, C., & Ammeter, A. P. (2004). Leader political skill and team performance. *Journal of Management*, 30, 309-327.
- Akpınar, R. B. (2004). Duygusal yüz ifadelerini anlama becerisini geliştirmeye yönelik örnek bir eğitim programı. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 1-10.
- Aktaş, U. (2017). *Örgüt ikliminin politik davranışlara olan etkisinde algılanan örgütsel adaletin aracılık rolü* (Yüksek Lisans Tezi). Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tokat.
- Argon, T ve Cicioğlu, M. (2017). Meslek lisesi öğretmenlerinin eğitime inanma düzeyleri ile öğretme motivasyonları. *International Journal of Social Science*, 57(1), 1-23.
- Arslan, Y. (2018). *Öğretmenlerin farklılıkların yönetimi yaklaşımlarına ilişkin algıları ile örgütsel mutluluk algıları arasındaki ilişki* (Doktora Tezi). Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kocaeli.
- ASICI, E. ve İKİZ, F. E. (2018). Okulda öznel iyi oluşun okul iklimi ve öz-yeterlik açısından yordanması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*.
- Atay, S. (2010). Geliştirilebilir yönetim becerisi: Teorik ve ampirik yönleriyle "Politik Yeti". *Amme İdaresi Dergisi*, 43(2), 65-80.
- Bilgin, D. (2018). *Understanding the relationship between happiness and creativity in terms of the dimensions of psychological and subjective well-being* (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Bilgi University The Graduate School of Social Sciences Industrial/Organizational Psychology, İstanbul.
- Bird, J. M. & Markle, R. S. (2012). Subjective well-being in school environments: Promoting positive youth development through evidence-based assessment and intervention. *American Journal of Orthopsychiatry*, 82(1), 61-66. DOI: 10.1111/j.1939-0025.2011.01127.x
- Bostancı, A. B., Tosun, A., Gidiş, Y. ve Karaca, O. (2016). Öğretmenlerin politik yetileri ile akademik iyimserlikleri ve işe karşı olumlu duygu durumları arasındaki ilişki. *3rd Eurasian Educational Research Congress*. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Muğla.
- Bulut, A. (2015). *Ortaöğretim öğretmenlerinin örgütsel mutluluk algılarının incelenmesi: bir norm çalışması* (Doktora Tezi). Gaziantep Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalı, Gaziantep.
- Bulut, S. (2018). *Üniversite öğrencilerinin sahip olduğu değerler psikolojik iyi oluş ve mutluluk düzeyleri arasındaki yordayıcı ilişkiler* (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

- Büyüköztürk, Ş. (2012). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı* (17. Bs.). Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Cihangir Çanyaka, Z. (2009). Öğretmen adaylarında temel psikolojik ihtiyaçların doyumu ve iyi olma. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 7(3), 691-711.
- Cingöz, A. (2013). Politik yetenekler ve öz-yönlendirmenin (kendini kurgulamanın) algılanan kariyer başarısı üzerindeki etkisini belirlemeye yönelik bir araştırma. *Selçuk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 13(26), 153-179.
- Creswell, J. W. (2017). *Eğitim araştırmaları: Nicel ve nitel araştırmanın planlanması, yürütülmesi ve değerlendirilmesi*. İstanbul: Edam.
- Çıtak, M. (2011). *Politik yeti ve örgütsel bağlılık arasındaki ilişki: Yöneticiler üzerine bir araştırma* (Yüksek lisans tezi). Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Demir, R. (2017). *Öğretmen adaylarının mutluluk, iyimserlik, yaşam anlamı ve yaşam doyumlarının incelenmesi* (Yüksek lisans tezi). Gaziantep Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep.
- Duman, S. (2014). *Öğretmen adaylarında özgünlük ve öz-duyarlılığın mutluluk ile ilişkisinin incelenmesi* (Yüksek lisans tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Düzgün, O. (2016). *Ortaokulda görev yapmakta olan öğretmenlerin mutluluk düzeyleri ile sınıf yönetimi becerileri arasındaki ilişki* (Yüksek lisans tezi). Gaziosmanpaşa Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Tokat.
- Engels, N., Aelterman, A., Petegem, K. V., & Schepens, A. (2004). Factors which influence the well-being of pupils in flemish secondary schools. *Educational Studies*, 30(2), 127-143.
- Eryılmaz, İ., Dirik, D. ve Altın Gülova, A. (2017). İş tatmininin belirleyicisi olarak lider-üye etkileşimi ve politik yetinin düzenleyici rolü. *UIİİD-IJEAS*, (16. UIK Özel Sayısı), 167-182.
- Ferris, G. R., Perrewé, P. L., Anthony, W. P., & Gilmore, D. C. (2000). Political skill at work. *Organizational Dynamics*, 28(4), 25-37.
- Ferris, G. R., Treadway, D. C., Kolodinsky, R. W., Hochwarter, W. A., Kacmar, C. J., & Douglas, C. (2005). Development and validation of the political skill inventory. *Journal of Management*, 31(1), 126-152.
- Ferris, G. R., Davidson, S. L., Perrewé, P. L., & Atay, S. (2010). *İş yaşamında politik yeti* (2. Bs.). İstanbul: Namar Yayınları.
- Gürzap, C. (2003). *Konuşan insan*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Hung, H. K., Yeh, R. S., & Shih, H. Y. (2012). Voice behavior and performance ratings: The role of political skill. *International Journal of Hospitality Management*, 31(2), 442-450.
- Izard, C. E. (1991). *The psychology of emotions*. New York: Plenum Press.
- Kara, M. M. (2010). *The relation of job satisfaction with happiness and success level* (Yüksek lisans tezi). Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

- Karahan, G. (2018). *Örgütsel iletişimde işe ilişkin duyuşsal iyilik algısı ile öznel mutluluk arasındaki ilişkinin incelenmesi: Türkiye'de havayolu şirketlerinde kabin memurları üzerine bir alan araştırması* (Doktora tezi). Maltepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Kızılay, A. (2018). *Psikolojik güçlendirmenin mutluluk ve iş tatmini üzerindeki etkisi* (Yüksek lisans tezi). Maltepe Üniversitesi, İstanbul.
- Koçmar, S., Ünsar, A. S. ve Oğuzhan, A. (2019). Politik beceri ve kariyer tatmini ilişkisi: bir alan çalışması. *Akademik Bakış Dergisi*, 71, 170-190.
- Kolodinsky, R. W., Hochwarter, W. A., & Ferris, G. R. (2004). Nonlinearity in the relationship between political skill and work outcomes: Convergent evidence from three studies. *Journal of Vocational Behavior*, 65(2), 294-308.
- Kurt, Ş. (2018). *Öğretmenlerin politik yetileri ile akademik iyimserlik düzeyleri arasındaki ilişki* (Yüksek lisans tezi). Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uşak.
- Nair, A. (2018). *Okul müdürlerinin liderlik stilleri ile politik becerileri arasındaki ilişki (Tekirdağ Örneği)* (Yüksek lisans tezi). İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Özdemir, M. (2018). Liderlik yönelimi ve politik beceri arasındaki ilişkinin okul müdürlerinin görüşlerine göre incelenmesi. *Ege Eğitim Dergisi Ege Journal of Education*, 19(1), 116-134.
- Özdemir, M. ve Gören, S. Ç. (2015). Politik beceri envanterinin eğitim örgütlerinde geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 21(4), 521-536.
- Özdemir, M. ve Gören, S. Ç. (2016). Politik beceri ve psikolojik sermaye arasındaki ilişkinin öğretmen görüşlerine göre incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 31(2), 333-345.
- Özgenel, M. ve Nair, A. (2020, Baskıda). Okul müdürlerinin liderlik stillerini yordayan bir faktör: Politik beceriler. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*.
- Öztaş, İ. (2018). *Farklı kurumlarda çalışan memurların serbest zaman doyum ve mutluluk düzeylerinin belirlenmesi (Kırıkkale ili örneği)* (Yüksek lisans tezi). Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ağrı.
- Perrewe, P. L. & Nelson, D. L. (2004). Gender and career success: the facilitative role of political skill. *Organizational Dynamics*, 33(4), 366-378.
- Pfeffer, J. (1981). *Power in organizations*. Marshfield, Mass. : Pitman Publisher.
- Saygın, Y. ve Arslan, C. (2009). Üniversite öğrencilerinin sosyal destek, benlik saygısı ve öznel iyi oluş düzeylerinin incelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28, 207-222.
- Schmidt, K. & Cohn, J.F. (2001). Human facial expressions as adaptations: evolutionary questions in facial expression research. *Yearbook of Physical Anthropology*, 44(3), 3-24.

- Seligman, M. E. P., Ernst, R. M., Gillham, J., Reivich, K., & Linkins, M. (2009). Positive education: positive psychology and classroom interventions. *Oxford Review of Education*, 35(3), 293-311.
- Sezer, S. ve Can, E. (2019). School happiness: A scale development and implementation study. *Eurasian Journal of Educational Research*, 79, 167-190.
- Şahin, M., Aydın, B., Sarı, S. V., Kaya, S. ve Pala, H. (2012). Öznel iyi oluşu açıklamada umut ve yaşamda anlamın rolü. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 20(3), 827-836.
- Tabachnick, B. G. & Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics*. Boston: Pearson.
- Talebzadeh, F. & Samkan, M. (2011). Happiness for our kids in schools: A conceptual model. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 29, 1462-1471.
- Tingaz, E. O. (2013). *Beden eğitimi ve spor öğretmenleri ile bazı öğretmen adaylarının duygusal zeka ve mutluluklarının karşılaştırılması* (Yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Toprak, H. (2014). *Ergenlerde mutluluk ve yaşam doyumunun yordayıcısı olarak psikolojik sağlamlık ve psikolojik ihtiyaç doyumu* (Yüksek lisans tezi). Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- Uğurlu, E. ve Bostancı, A. B. (2017). Öğretmenlerin politik yetileri ile örgütsel muhalefet düzeyleri arasındaki ilişki. *Journal of Sciences*, 14(4), 4050-4064.
- Uusitalo-Malmivaara, L. (2012). Global and school-related happiness in finnish children. *Journal of Happiness Studies*, 13, 601-619.
- Yazıcı, Ö. F. (2015). *Beden eğitimi öğretmeni adaylarının mutluluk ve zindelik düzeylerinin incelenmesi* (Yüksek lisans tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Trabzon.
- Yıldıztaş, M. B. (2017). *Politik beceri ile örgütsel tükenmişlik ilişkisinin ortaokul öğretmenlerinin görüşlerine göre incelenmesi (Yalova ili örneği)* (Yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Eğitim Yönetimi, Teftişi, Planlaması ve Ekonomisi Bilim Dalı, Ankara.
- Warr, P. (2007). *Work, happiness and unhappiness*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Warr, P. (2013). Sources of happiness and unhappiness in the workplace: A combined perspective. *Journal of Work and Organizational Psychology*, 29, 99-106.
- Waterman, A. S. (1993). Two conceptions of happiness: Contrasts of personal expressiveness (eudaimonia) and hedonic enjoyment. *Journal of Personality and Social Psychology*, 64(4), 678-691.

Extended Abstract

It can be said that the concept of happiness is a very important concept for the effectiveness of the school. Because the aim of education at school is to raise happy individuals. Happy teachers are expected to raise happy students. As an organization, the school is the basic unit of the education system. For this reason, it is believed that there is a policy adopted by each school and that there are political behaviors exhibited by those working in this school. It is claimed that the political behaviors exhibited affect the school environment by teachers and other employees, especially school administrators. It is thought that the political skills adopted by teachers can contribute to a quality education and training. Political skills are patterns of behavior to provide and develop the power necessary for the individual to succeed in the organization. It is stated that individuals with high political skills are very good observers and analysts. When the literature is analyzed, there is no study on whether teachers' political skills affect school happiness. Therefore, the aim of the research is to determine whether teachers' political skills predict school happiness. In this context, relational survey model was used in the research. The universe of the research consists of teachers working in public schools in Istanbul and Ümraniye and Üsküdar. He chose the sample of the research with the stratified sampling method and data was collected from 440 teachers from each school level. "Political Skill Scale" and "School Happiness Scale" were used to collect data. Firstly, normality test was performed, it was decided that the data showed normal distribution, and then parametric tests were applied for the analysis of the data. For the analysis of teachers' political skills and perceived school happiness according to the variables of gender and education level, t test and one-way variance (ANOVA) analysis according to the variables of seniority and school level were performed. Pearson Correlation to determine the correlation between two variables; Simple regression analysis was conducted to determine whether political skills predict school happiness.

As a result of the analysis, it was determined that teachers' political skills and school happiness levels were at "high" level. According to the findings, male teachers' political skills are higher than female teachers' political skills. The political skills of teachers do not differ significantly according to their educational status, school levels and seniority. Teachers' perceptions of school happiness do not differ significantly according to their gender and seniority. However, the perceptions of school happiness of teachers working in primary schools are more positive than the perceptions of school happiness of teachers working in secondary and high school levels. In addition, the perception of school

---

happiness of teachers with a bachelor's degree is higher than the perception of school happiness of teachers with a graduate degree. In an important finding reached in the study, it was concluded that there was a significant relationship between teachers' political skills and school happiness ($r=.315$; $p<.05$). Finally, it was seen that teachers' political skills significantly predicted school happiness ($r^2=.099$; $p<.05$). Teachers' political skills explain about 10% of the total variance in their perceptions of school happiness. In other words, the political skills of teachers affect school happiness positively. It can be said that it affects the happiness of the school since political skills contribute to the communication and problem solving skills of the individual. Teachers' political skills contribute to collaboration with other colleagues and school administrators, to improve the educational environment and to communicate effectively with students and parents. Thus, the political skills of teachers increase school happiness. Future studies may be about what needs to be done to improve teachers' political skills. It can be checked whether leadership styles adopted by school principals have an impact on school happiness. At the same time, it can be recommended to organize activities that increase the school happiness of teachers, parents and students.